

Література:

1. Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність : Закон України від 21.12.2017 № 2258-VIII. URL: https://kodeksy.com.ua/pro_audit_finansovoi_zvitnosti_t_a_auditors_ku_diyal_nist.htm (дата звернення: 29.03.2021).
2. Дяченко О.П., Ройченко А.О. Методичні аспекти проведення аудиту витрат виробництва. *Аграрний вісник Причорномор'я: Економічні науки*. Одеса: ТОВ «ВМВ» 2017. Вип. 86. С. 54-64.
3. П'ятигорець Г.С., Копцюх О.С. Особливості проведення аудиту на сільськогосподарських підприємствах. *Збірник наукових праць Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна «Проблеми економіки транспорту»*. 2017. №14. С. 52–57.

УДК 65.012.32

ОСОБЛИВОСТІ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ БІЗНЕС-ПРОЦЕСАМИ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Дідур Г.І.

*к.е.н., доцент кафедри менеджменту
Одеський державний аграрний університет
м. Одеса, Україна*

Коханська О.С.

*здобувач освітнього ступеня «Магістр»
за спеціальністю 073 «Менеджмент»
Одеський державний аграрний університет
м. Одеса, Україна*

Анотація. Розглядається сутність, структура бізнес-процесів та особливості стратегічного управління ними в аграрних підприємствах.

Ключові слова: бізнес-процес, аграрна сфера, управління

Постановка проблеми. В сучасних умовах удосконалення управління бізнес-процесами є одним з основних інструментів підвищення ефективності підприємницької діяльності. Це обумовлено в першу чергу посиленням конкуренції з боку зарубіжних товаровиробників, а також високою динамічністю розвитку підприємницького середовища. Тому перед керівниками сільськогосподарських підприємств стоїть важливе завдання - формування механізму удосконалення бізнес-процесів, що дозволить в умовах невизначеності адаптувати систему управління до змін у зовнішньому середовищі, та забезпечить високу їх ефективність і конкурентоспроможність у довгостроковій перспективі.

Виклад основного матеріалу. «Раціональне управління бізнес-процесами дають змогу реалізовувати встановлені стратегічні цілі, що підвищить економічну ефективність виробництва та конкурентоспроможність продукції» [1,с.69].

«Бізнес-процеси – це послідовність взаємопов'язаних дій, сформованих подіями та рішеннями, задля задоволення певної потреби споживача. Будь-який бізнес-процес завжди спрямований на результат або «вихід». Кожний бізнес-процес має свого користувача чи то споживача, відповідно він може бути зовнішнім або внутрішнім» [2,с. 295].

З точки зору системного підходу бізнес-процес складається із сукупності елементів. Будь-який бізнес-процес має керівника, відповідального за його виконання, а також такі елементи як вхід, вихід, процесор (рис. 1).

На нашу думку, під бізнес-процесом сільськогосподарського підприємства, слід розуміти сукупність послідовних технологічно-взаємопов'язаних операцій, що використовуючи на вході ресурси різної природи, склад, яких зумовлений специфікою

галузі, забезпечують здійснення ряду дій для рішення завдань. На виході, за результатами бізнес-процесу, підприємство отримує продукцію, яка грає стратегічну роль в життєзабезпеченні суспільства і має цінність для споживачів.

Для побудови ефективної системи управління бізнес-процесами в сільськогосподарських підприємствах необхідно враховувати перш за все, галузеві особливості, розміри організації, вплив макроекономічних факторів, а також наявність довгострокової стратегії.

Управління бізнес-процесами сільськогосподарських підприємств має свою специфіку, яка впливає з особливостей галузі. Таких як, залежність від природно-кліматичних умов, використання землі, як основного засобу виробництва, сезонність виконання робіт, взаємозалежність основних галузей і ін. Наявний біокліматичний потенціал зони господарювання визначає виробничу спеціалізацію підприємства і відповідно є найважливішим критерієм при виділенні основних бізнес-процесів. В аграрній сфері слід більше часу приділяти оперативному управлінню, в зв'язку з наявністю підвищеного ризику.

Рис. 1. Структура бізнес-процесів аграрних підприємств

В умовах високої невизначеності зовнішнього середовища сільськогосподарським підприємствам для швидкої адаптації до різних змін, необхідно оптимально використовувати власні ресурси і підвищувати якість бізнес-процесів. Одним з пріоритетних напрямків «радикальної перебудови бізнес-процесів підприємства з метою збільшення не тільки кількісних, а й якісних показників ефективності діяльності аграрних підприємств є впровадження реінжинірингу» [3].

В даний час існує декілька інноваційних підходів до стратегічного управління бізнес-процесами: бенчмаркінг бізнес-процесів, впровадження систем менеджменту якості, гринфілд, поєднання функціонального і процесного підходів, методологія безперервного вдосконалення бізнес-процесів BPI (Business Process Improvement).

У аграрній сфері доцільно використовувати технологію безперервного вдосконалення бізнес-процесів (BPI), що спрямована на оптимізацію і автоматизації виробництва і управління шляхом постійного якісного вдосконалення бізнес-процесів.

Висновки. Отже, ефективне стратегічне управління бізнес-процесами організації передбачає їх постійний розвиток і оптимізацію, тому дуже важливе формування на підприємстві системи удосконалення бізнес-процесів.

Література:

1. Требух А.А., Ільницька-Гикавчук Г.Я., Макар Г.Я. Удосконалення управління бізнес-процесами на підприємствах України. Науковий вісник НЛТУ України. 2015. Вип. 25.7. с. 66-70.

2. Бондаренко В.М., Бутусов О.Д., Герзанич В.М. Суть та класифікація бізнес-процесів у сучасній науковій парадигмі. *Управління соціально-економічними трансформаціями господарських процесів: реалії і виклики: збірник тез доповідей Міжнародної науково-практичної конференції* (м. Мукачєво, 18-19 квітня 2019 р.). Мукачєво: МДУ, 2019. С.295-298.

3. Бобровська Н.В. Управління бізнес-процесами підприємств аграрного сектора: пріоритетні напрями URL: <http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/3634?mode=full> (Дата звернення 22.03.2021)

УДК 336.77:330.322.16

МЕХАНІЗМ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ ТРАНСФОРМАЦІЇ ЕКОНОМІКИ

Добрянська Н.А.

д.е.н., професор

Одеський національний політехнічний університет

м. Одеса, Україна

Пульча Д.О.

здобувач освітнього ступеня «Бакалавр»

Одеський національний політехнічний університет

м. Одеса, Україна

Добрянський Р.А.

здобувач освітнього ступеня «Бакалавр»

Одеська національна академія харчових технологій

м. Одеса, Україна

Анотація. Обґрунтовано механізм державного регулювання інвестиційної діяльності в умовах трансформації економіки. Зазначено головні пріоритетні і стратегічні галузі національної економіки. Розглянуто основні інструменти, що спрямовані на поліпшення інвестиційного процесу в регіоні.

Ключові слова: механізм державного регулювання, інвестиційна діяльність.

Постановка проблеми. Глобалізація на початку ХХІ століття стала ключовим поняттям, що характеризує процеси світового розвитку і проявляється у процесах формування світового ринку капіталу, суттєво впливає на формування і використання інвестиційних ресурсів, механізмів їх ефективного розподілу між державами. Це підтверджують автори публікації «Глобалізація та її регіональні виміри» [1].

У сфері економіки розвиток глобалізаційних процесів тісно пов'язаний із посиленням на світовому ринку конкурентної боротьби за сферу впливу за використанням і перерозподілом різного роду ресурсів (фінансових, матеріальних, сировинних тощо) [1].

Проблеми ефективності державного управління і регулювання в умовах глобалізації будуть наростати не тільки у сфері розподілу та перерозподілу фінансових ресурсів, а й торкатимуться взаємовідносин міжнаціональних, регіональних і місцевих органів влади, у процесах формування їхньої спільної відповідальності за забезпечення ефективного розвитку світової і національної економік [2].

Виклад основних матеріалів дослідження. На сьогоднішньому етапі розвитку країни не можуть ефективно розвиватись у замкнутому просторі, а тому вони цілеспрямовано інтегруються в міжнародну сферу, насамперед до європейських структур. Проте інтегруючись у світову економіку, доцільно враховувати можливості своєї країни і постійно проводити економічну політику, спрямовану на досягнення міжнародної конкурентоспроможності національної економіки та підвищення рівня добробуту українських громадян [3].